

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

za p.o.
Lublin, dnia 8 września 2006 r.

RLU – 61 – 9/06/PZ

Decyzja RLU Nr 23/2006

Na podstawie art. 23e ust. 1 i 2 w związku z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080), stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Tomaszowskiej Spółdzielni Mleczarskiej z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim, polegającą na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, poprzez bezprawne, tj. niezgodne z art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 ze zm.), oznaczenie produktu spożywczego „Żółty EDAM” kl. I, 40% tł. w s.m.

oraz stwierdza się zaniechanie stosowania wskazanej praktyki z dniem 10 maja 2006 r.

Uzasadnienie

Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie otrzymała z Departamentu Polityki Konsumenckiej UOKiK w Warszawie informacje przekazane przez Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej (dalej: Inspekcja), z których wynikało, że Tomaszowska Spółdzielnia Mleczarska z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim (dalej: Spółdzielnia) wprowadziła do obrotu niewłaściwie oznakowany wyrób – „Żółty EDAM” i nie poinformowała

konsumentów, że wyrób ten jest wyrobem seropodobnym, przez co mogła naruszyć art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: ustawa antymonopolowa).

Z analizy nadesłanych informacji wynikało, iż w oznakowaniu produktu spożywczego nie podano nazwy środka spożywczego oraz informacji dotyczącej ilościowej zawartości składnika środka spożywczego, co mogło stanowić naruszenie art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (dalej: ustawa o jakości handlowej) oraz § 2 ust. 3 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz. U. Nr 220 poz. 1856 ze zm.). Podana dla konsumentów nazwa produktu „Żółty EDAM” nie odzwierciedlała charakteru, właściwości i rodzaju środka spożywczego, zaś wygląd i opakowanie produktu mogą wywoływać u kupującego wrażenie, iż nabywa produkt będący serem żółtym. Inspekcja zasugerowała również, że nazwa „EDAM” służy do określenia jednego z rodzajów sera podpuszczkowego o określonych parametrach organoleptycznych i chemicznych. W składzie surowcowym producent nie podał zawartości ilościowej m.in. tłuszczu roślinnego, którego użycie do produkcji miało istotny wpływ na rodzaj produktu, oraz mleka.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK wszczął wobec Spółdzielni postępowanie w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na bezprawnym działaniu poprzez niezgodne z prawem oznaczenie produktu spożywczego „Żółty EDAM” oraz naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji o tymże produkcie, co mogło stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej.

W odpowiedzi na powyższe Spółdzielnia wyjaśniła, iż „zaistniała sytuacja spowodowana był rozbieżnością w interpretacji przepisów, a nie wynikała z celowego i zamierzonego działania na szkodę klientów i celowego wprowadzania ich w błąd”. Spółdzielnia oświadczyła ponadto, że po uzyskaniu z Inspekcji informacji o stwierdzonych nieprawidłowościach dokonano uzupełnienia nazewnictwa sprzedawanych produktów, dodając na etykietach do dotychczasowych napisów „wyrób seropodobny”.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Inspektorzy z Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektoratu IH w Rzeszowie w trakcie kontroli w jednym ze sklepów spożywczo-przemysłowych w Rzeszowie ujawnili nieprawidłowości w zakresie oznakowania produktu żywnościowego „Żółty EDAM”, podobnego z wyglądu, kształtu i konsystencji do serów twardych dojrzewających. Zgodnie z protokołem kontroli, produkt „Żółty EDAM” – 40% tłuszczu w s.m. Kl. I, dostępny był w formie bloku w kształcie prostopadłościanu, obciążonego folią termokurczliwą koloru czerwonego. Stwierdzone przez IH uchybienia w zakresie oznakowania wyrobu polegały na braku nazwy środka spożywczego oraz braku informacji dotyczącej ilościowej zawartości składnika spożywczego (mleko, tłuszcz roślinny). Producentem wskazanego wyrobu jest Tomaszowska Spółdzielnia Mleczarska z siedzibą w Tomaszowie Lubelskim, ul. Zamojska 6. W skierowanym do Spółdzielni

wystąpieniu pokontrolnym IH zarzuciła również przedsiębiorcy, iż używanie nazwy „EDAM” dla wyżej wymienionego wyrobu jest nieprawidłowe, albowiem ta zarezerwowana jest dla jednego z serów podpuszczkowych dojrzewających.

W odpowiedzi na zarzuty IH, Spółdzielnia powołała się na treść Polskiej Normy PN-68/A-86230, wskazując, iż wspomniany przez IH w wystąpieniu pokontrolnym produkt mleczny funkcjonuje pod nazwą „Sera Edamskiego”, a nie „Sera Edam”. Jednocześnie Spółdzielnia zapowiedziała, iż wszystkie jej produkty, w których naturalne składniki mleka zostały częściowo zastąpione tłuszczem roślinnym, będą opatrywane etykietami z oznaczeniem „wyrób seropodobny”.

Ostatnia partia wyrobu „Żółty EDAM” oznakowana etykietą zakwestionowaną w wyniku kontroli IH wprowadzona została do obrotu w dniu 22 lutego 2006 r., z terminem przydatności do spożycia do dnia 10 maja 2006 r. W okresie od miesiąca czerwca 2005 r. do miesiąca lutego 2006 r. wyprodukowano [*informacje niejawne*] produktu „Żółty EDAM”, przy czym sprzedano [*informacje niejawne*]. Wyrób wprowadzono do obrotu wyłącznie na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z wzorem etykiety przedstawionym przez Spółdzielnię przy piśmie do Prezesa UOKiK z dnia 22 marca 2006 r., oznakowanie produktu „Żółty EDAM” objęło również określenie „Wyrób seropodobny”, drukowane czcionką wytłuszczoną, umieszczone tuż poniżej nazwy handlowej produktu, powyżej napisu „Najlepiej spożyć przed:”, drukowanego identycznym rozmiarem czcionki. Na nowej etykiecie ujawniono również zawartość składników w 100g produktu.

Na skutek wystąpienia Prezesa UOKiK, Polski Komitet Normalizacyjny przedstawił treść Polskiej Normy PN-68/A-86230, dotyczącej określonych serów podpuszczkowych dojrzewających, wyrabianych z mleka pasteryzowanego o ustalonej zawartości tłuszczu. Punkt 3.2.3. wskazanej Normy określa wymagania szczegółowe dla sera typu edamskiego pełnotłustego i tłustego, zgodnie zaś z pkt 2.3. Normy, przykładowe oznaczenie sera podpuszczkowego dojrzewającego edamskiego, pełnotłustego klasy II, powinno brzmieć: SER EDAMSKI PEŁNOTŁUSTY II.

Aktami prawnymi, które regulują sposób oznakowania artykułów rolno – spożywczych, są:

1. ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 ze zm.),
2. rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1856 ze zm.).

Art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej stwierdza, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze są oznakowane, natomiast ust. 4 tego artykułu stanowi, że oznakowanie obejmuje wszelkie informacje w postaci wyrazów, opisu, znaku towarowego, firmy, elementów graficznych lub symboli odnoszące się do artykułów rolno – spożywczych, umieszczone na opakowaniu, w dokumencie, na ulotce, etykiecie, obwolucie albo zawieszce, które są dołączone do danego artykułu rolno – spożywczego lub też go dotyczą.

Art. 6 ust. 5 wskazanej ustawy o jakości handlowej stanowi, że oznakowanie artykułu rolno – spożywczego nie może w szczególności wprowadzać w błąd konsumenta co do tożsamości artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, pochodzenia oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że artykuł ten posiada specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiada lub jeżeli inne podobne artykuły rolno – spożywcze posiadają takie właściwości.

W art. 7 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy wskazano obowiązki producenta odnośnie oznakowania środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, a to poprzez podanie:

- nazwy środka spożywczego,
- danych identyfikujących producenta,
- innych danych niezbędnych do identyfikacji środka spożywczego, istotnych z punktu widzenia konsumenta.

Ponadto wskazuje się, że nazwa środka spożywczego ma precyzyjnie informować konsumenta o rodzaju środka spożywczego, umożliwić odróżnienie go od podobnych środków spożywczych.

Takie same wymogi, precyzyjnie sformułowane w zakresie znakowania środków spożywczych zawiera rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wskazując w § 2 ust. 3 pkt 1 obowiązek podania nazwy środka spożywczego, a w § 9 ust. 1 pkt 2 i 3 obowiązek podania nazwy składnika lub kategorii składników istotnych dla scharakteryzowania środka spożywczego i odróżnienia go od innych środków spożywczych, z którymi może być mylony ze względu na podobieństwo nazwy lub wyglądu.

§ 10 ust. 1 wskazanego wyżej rozporządzenia wskazuje, że informacje o ilościowej zawartości składnika lub kategorii składników podaje się w nazwie środka spożywczego, obok tej nazwy albo w wykazie składników obok składnika lub kategorii składników.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 23a ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 23a ust. 2 stanowi natomiast, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Dla uznania określonego działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, działanie takie musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Oceny zakwestionowanego działania należy dokonać w kontekście działania bezprawnego, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jako niezgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami.

W niniejszej sprawie postawiony Spółdzielni zarzut, aby mógł być skutecznie oceniony w ramach art. 23a ust. 1 i 2, musi spełniać poniższe przesłanki:

1. naruszać zbiorowy interes konsumentów,
2. być działaniem bezprawnym,

3. naruszać obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji o wprowadzonym do obrotu towarze.

Pierwsza przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa antymonopolowa chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działania Spółdzielni polegające na wprowadzeniu do obrotu towaru – środka spożywczego pod nazwą „Żółty EDAM” Kl. I, 40% tł.w s.m., skierowane są do z góry nieokreślonej liczby konsumentów poprzez zaoferowanie im towaru, który jest powszechnie nabywany w sklepach detalicznych, o czym świadczy fakt wprowadzenia do obrotu w okresie od miesiąca czerwca 2005 r. do miesiąca lutego 2006 r. [*informacje niejawne*] i sprzedaży konsumentom w tym okresie [*informacje niejawne*] tego wyrobu na terenie całego kraju. Towar ten wyprodukowany i oznakowany przez Spółdzielnię trafił do hurtowni, a stamtąd był kierowany do sprzedaży detalicznej, a tym samym do z góry nieokreślonego kręgu odbiorców zainteresowanych nabyciem tego wyrobu. Towar ten nabyli od czerwca 2005 r. i w dwóch pierwszych miesiącach 2006 r. konsumenci dokonując jego faktycznego zakupu, ale z towaru tego do momentu jego właściwego oznakowania na rynku mogli skorzystać także inni konsumenci. W związku z tym krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką i którego taka praktyka mogła dotknąć jest nieograniczony, niemożliwy z góry do określenia. Należy zatem uznać, że niniejsza sprawa dotyczy zbiorowych interesów konsumentów.

Drugą konieczną do udowodnienia przesłanką jest bezprawność działania przedsiębiorcy, któremu postawiono zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie „porządek prawny” obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych jako zasady współżycia społecznego.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są:

- normy prawa powszechnie obowiązującego - jako reguły postępowania wyznaczone przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego, w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego, ustaw i aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny gospodarki, itp.,

- nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje) - *Komentarz do Kodeksu cywilnego Gerard Bieniek Lex Polonica Prima.*

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego- *uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna z dnia 8 maja 2002 r. – Lex Polonica Prima, OSNP 2004/6/99.*

W innym wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie.

Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,
- wykonywanie prawa podmiotowego,
- zgoda pokrzywdzonego oraz
- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377*).

Zakwestionowanym działaniem Spółdzielni w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest naruszenie przepisów prawa regulujących zasady wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych. Dokładne regulacje w tej materii zostały przytoczone w części decyzji dotyczącej poczynionych przez Prezesa UOKiK ustaleń. Należy dokonać oceny etykiety w którą zaopatrzone wprowadzony do obrotu wyrób – „Żółty EDAM” Kl. I, 40% tł. w s.m. - pod kątem obowiązujących w tej mierze regulacji prawnych.

W swoim pierwotnym brzmieniu etykieta nie odzwierciedla charakteru, właściwości i rodzaju środka spożywczego biorąc pod uwagę prezentację produktu, jego wygląd, opakowanie, oznaczenia na etykiecie. Użyta nazwa oraz ogólne podanie składników w postaci: mleko, tłuszcz roślinny, barwnik annato, jak również kształt i wygląd produktu oraz zastosowane opakowanie wskazują kupującemu, że nabywają oni produkt będący żółtym serem. Podana nazwa wbrew obowiązującym przepisom (art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o jakości handlowej i § 9 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych) nie zawiera istotnych elementów pozwalających odróżnić ten wyrób od innych wyrobów, w tym od sera żółtego. Nie podano precyzyjnie nazwy środka spożywczego, wskazując jedynie ogólnie nazwę – „Żółty EDAM”, nie określono udziału poszczególnych składników w tym produkcie, co pozwalałoby na określenie jego charakteru i rodzaju.

Ustanowiona przez Polski Komitet Normalizacyjny Polska Norma PN-68/A-86230 rozróżnia trzynaście rodzajów serów podpuszczkowych dojrzewających, wyrabianych z mleka pasteryzowanego o ustalonej zawartości tłuszczu; należy do nich m.in. ser typu edamskiego. Zgodnie z pkt 3.1.2 wskazanej Normy, do produkcji serów podpuszczkowych dojrzewających mogą być stosowane następujące dodatki:

- farba do serów,
- chlorek wapniowy krystaliczny,
- podpuszczka w płynie,
- podpuszczka w proszku,
- sól jadalna kamienna biała,
- sól jadalna warzona,
- zakwas ze szczepionek czystych kultur.

Nie ma w tego typu produktach zawartości tłuszczu roślinnego.

Z tego względu podana pierwotnie przez Spółdzielnię nazwa wyrobu nie pozwalała nabywcy na rozpoznanie jego prawdziwego rodzaju oraz odróżnienie go od innych produktów, z którymi mógł być mylony. W składzie surowcowym

producent nie podał zawartości ilościowej między innymi tłuszczu roślinnego, którego użycie w tym wyrobie miało istotny wpływ na rodzaj produktu oraz mleka.

Opisane wyżej działania Spółdzielni naruszają art. 6 ust. 5 i art. 7 ust. 2 wskazanej wyżej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, gdyż wprowadzają konsumenta w błąd co do tożsamości tego artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu i sugerują, że produkt ten posiada właściwości takie same, jak inne produkty – ser żółty, dla których wymogi technologiczne są zdecydowanie inne. Spółdzielnia nie informuje precyzyjnie konsumenta, a taki obowiązek nakłada na nią ustawodawca, o rodzaju środka spożywczego wprowadzonego do obrotu produktu, co pozwalałoby odróżniać go od innych podobnych środków spożywczych – sera żółtego.

W tym miejscu należy wskazać, że wyroby seropodobne (takie, w których tłuszcz mleczny został zastąpiony tłuszczami roślinnymi), a taki charakter ze względu na skład ma przedmiotowy wyrób Spółdzielni, są nowością na polskim rynku i z wyjątkiem producentów i instytucji kontrolnych trudno oczekiwać, by znane były i rozpoznawane przez konsumentów bez wyraźnego wskazania o jaki wyrób chodzi.

Nawet przyjmując model konsumenta świadomego i wyedukowanego nie sposób zakładać, że biorąc do ręki wyrób oznaczony w sposób przyjęty przez Spółdzielnię będzie on w stanie odróżnić go od prawdziwych serów żółtych, gdyż nazwa tego produktu - „Żółty EDAM” - nasuwa skojarzenia z serem edamskim dostępnym do rynku od wielu lat, a brak dokładnych określeń i ilości użytych składników nie pozwala na odróżnienie go od innych wyrobów – sera żółtego.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że spełniona została przesłanka bezprawności działania Spółdzielni godzącego w zbiorowe interesy konsumentów.

Obowiązek informowania partnera o istotnych (z jego punktu widzenia) okolicznościach dotyczących kontraktu, jego przedmiotu i treści, a także powinność czynienia tego w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny - jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania. Kontrahentem konsumenta jest zawsze zawodowiec, profesjonalista. Od znawcy, profesjonalisty wymaga się więcej aniżeli od laika. Znawca musi być kompetentny tzn. reprezentować odpowiedni poziom wiedzy, aby mógł udzielać informacji, udzielając jej musi zachować się odpowiednio starannie, tak aby poziom informacji udzielonej odpowiadał tej wiedzy, odniesionej do konkretnej sytuacji. Zdaniem doktryny z chwilą zainicjowania wzajemnych kontaktów pomiędzy profesjonalistą, a konsumentem (moment, gdy oferta zakupu towaru, czy reklama dociera do konsumenta bezpośrednio przed podjęciem przez niego decyzji o zawarciu umowy- kupna towaru) następuje największe natężenie obowiązków profesjonalisty wobec konsumenta. Dotyczy to konieczności udzielenia tych informacji, które są niezbędne dla świadomego dokonania wyboru i podjęcia decyzji o wdaniu się w transakcję przez konsumenta. Ten właśnie moment jest miarodajny dla oceny, czy kontrahent konsumenta wywiązał się ze swych powinności (co do przedmiotu, treści i adekwatności informacji). – *Ewa Łętowska*, „*Prawo umów konsumenckich*”, 2 wydanie, *Wydawnictwo C.H. Beck*, 2002, s. 226.

Źródłem informacji, jakie uzyskuje konsument o towarze, produkcie są przede wszystkim wszelkie informacje pisemne dołączone do towaru, w tym informacje o jego składzie, jakości i właściwościach.

Nie ulega wątpliwości, że treść tych informacji powinna być rzetelna, prawdziwa i pełna, a skład towaru powinien odpowiadać wymaganiom jakie stawiają temu towarowi przepisy prawa w postaci obowiązku wskazania nazwy środka spożywczego, jego rodzaju, ilości użytych do produkcji składników, w tym wymagania stawiane przez obowiązujące normy techniczne i jakościowe. W tym zakresie, jak wskazano w części ustalającej niniejszej decyzji, funkcjonują szczegółowe regulacje prawne, o których mowa wyżej. Brak na etykiecie produktu Spółdzielni – „Żółty EDAM” wymaganych prawem informacji pozwalających konsumentom odróżnić go od innych wyrobów stanowi także naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnych, prawdziwych i pełnych informacji o tym produkcie umożliwiających dokonanie właściwego wyboru z pełną świadomością skutków w postaci nabycia wyrobu seropodobnego, a nie sera żółtego.

Produkt wprowadzony na rynek opatrywany jest nie tylko znakiem towarowym czy wskazaniem producenta, ale istotne są także informacje, które muszą być na nim umieszczone. W ten sposób klient – konsument dowiadyuje się np. o podstawowych właściwościach towaru. Wprowadzenie w błąd może polegać na niewłaściwym oznaczeniu składników towaru. Chodzi tu o informacje towarzyszące zarówno produktom spożywczym, jak i innym. Do składników zalicza się surowce wchodzące w skład gotowego wyrobu w postaci naturalnej, jak i chemicznej. Szczegółowe przepisy prawa wskazują zakres i dopuszczalność tych składników. - (*Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – Ewa Nowicka, Michał du Vall, wydanie 2, Lexis Nexis W-wa 2005 r., str. 100 i 107*).

Wobec faktu błędnego oznaczenia przez Spółdzielnię, profesjonalistę, oferowanego towaru, konsumenci mogli nabywać go w przekonaniu, że jest to produkt z gatunku serów żółtych. Tymczasem okazało się, że informacje te są nieprawdziwe i niezgodne z faktyczną zawartością produktu i jego właściwościami wymaganymi przepisami prawa.

Naruszenie tych przepisów prawa stanowi także o bezprawności działań przedsiębiorcy.

W tym przypadku przedsiębiorca swoimi działaniami wyczerpał dyspozycję art. 23 ust. 2 wskazanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, która zawiera przykładowy, otwarty katalog zachowań uznanych za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w postaci naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnych, prawdziwych i pełnych informacji.

Fakt dokonania przez Spółdzielnię, jeszcze na etapie postępowania administracyjnego zmian w etykiecie produkowanego wyrobu poprzez dodanie informacji, że jest to wyrób seropodobny i dokładnego określenia zawartości poszczególnych składników w 100g tego wyrobu pozwala przyjąć, że nowowprowadzone oznakowanie produktu pozwoli konsumentom dokonać właściwego wyboru poprzez możliwość odróżnienia tego wyrobu – seropodobnego - od innych wyrobów na rynku w postaci serów żółtych.

Spółdzielnia wskazała, że ostatnia partia wyrobów oznakowanych zakwestionowaną etykietą miała termin przydatności do spożycia do dnia 10 maja 2006 r. W związku z powyższym należy uznać, że do dnia 10 maja 2006 r. w sprzedaży mógł się znajdować w obrocie wyrób niewłaściwie oznakowany. Wobec powyższego przyjęto dzień 10 maja 2006 r., jako dzień zaniechania stosowania zarzucanej praktyki.

Uwzględniając powyższe należało orzec, jak w sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa UOKiK przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatura w Lublinie.

Z upoważnienia Prezesa UOKiK decyzję podpisała Dyrektor Delegatury UOKiK w Lublinie Ewa Wiszniowska